

מִקְוֵה מִבְּטָא רִישׁוּרִית בְּבַעֲיוֹת תְּרַגּוּם שֶׁל הַקְּרָאן הַקְּדוּשׁ לְעִבְרִית

שֶׁל הַמְּזַרְחָנִים הַיְהוּדִים הַשְּׁלֵשָׁה

(רִקְנְדוֹרֶף – רִיבְלִין – בֶּן שַׁמֶּשׁ)

עוֹזֵר מוֹרֵה

אַחְמַד סַעִיד עַבִּיד

וּגְהֵה נִזְר בְּלֻפִּית בִּי מִשְׁאֵל תְּרַגּוּם הַקְּרָאן הַכְּרִימִי אֶל הָעִבְרִית

מ.מ. אַחַד סַעִיד עַבִּיד

כּוֹלֵה הַלְּשׁוֹנִים / מִגְדָּל בַּגְדָּד

הַחֲלָסָה

אִן דְּרַסָּה זֶה הַבְּחִן וְהַגְּיָה הַרְיִישִׁית מִנֵּה הוּא תְּסַלִּיט הַצּוּעַ עַל הָאַחְטָא הַתְּרַגּוּמִית הַכְּבִירָה לַמְּשַׁתְּרָקִים הַיְהוּדִים הַשְּׁלֹשָׁה (רִקְנְדוֹרֶף-רִיבְלִין-בֶּן שַׁמֶּשׁ) בִּי תְּרַגּוּמָתָם לְמַעַנֵי הַקְּרָאן הַכְּרִימִי רִגְמִי וְצוּחַ דְּלָלוֹת הַקְּרָאן הַכְּרִימִי וְאִמְכָאִיתָהּ נִקְלָה אֶל הַלְּשׁוֹן הָעִבְרִית בּוּצוּחַ, וְגַאֵז זֶה הַבְּחִן אִיכְּוָה לְמַעֲרָה צִימָה וְמַכָּאֵה הַקְּרָאן הַכְּרִימִי לְדֵי הַיְהוּדִים, וְהַזֵּי יַעֲתִיר גּוֹהַר הַדִּין וְהַחֲצָרָה הָאִסְלָמִית . וְתִנְתָּלוּ זֶה הַבְּחִן נִקְלָה צוּרָה הַתְּחִירִיף הַוּאֲשֵׁחָה לַמְּשַׁתְּרָקִים הַיְהוּדִים הַשְּׁלֹשָׁה מִן חֲלָל אִסְתְּדָמָהּ הָאֲלָפָאֵת עִבְרִית מַחְרָףָה וְתוּצִיחַ הַרוּיָה הָאִסְתְּרָקִית הַמַּעֲדִית לַאִסְלָם , כְּמָה וְתִמְסַלִּיט הַצּוּעַ עַל עִדְמַת הַתְּרַגּוּמִים הַשְּׁלֹשָׁה בְּאֶעֱפֵף בִּי הַנֶּסֶךְ הָאֲשֵׁל לַהַקְּרָאן הַכְּרִימִי וְתַעֲמֵדָם בִּי אִסְתְּדָם דָּקָה הַצְּמָנִר וְעִדְמַת הַתְּרַגּוּמִים בְּאֶתְחָדִים וְהַתְּאַחִיר בִּי הַנֶּסֶךְ הָעִרְבִי הָאֲשֵׁל , וְכִנֵּל אֲצָאֵף כָּל מִן (רִקְנְדוֹרֶף וְבֶן שַׁמֶּשׁ) עִבָּרָת הַדְּפִיָּה הָאֲסָסִית הוּא הַקּוֹל בּוֹיגוּד תְּאַחִיר יְהוּדִי עַל הַקְּרָאן הַכְּרִימִי . אִן תְּרַגּוּם מַעַנֵי הַקְּרָאן הַכְּרִימִי לְשׁוֹן הָעִבְרִית הוּא לֹא לְסַד הַפְּרָאָה הַמּוֹיגוּד בִּי הַלְּשׁוֹן הָעִבְרִית וְפִהֵם נֶסֶךְ הַקְּרָאן הַכְּרִימִי , בִּל אִן הַעֲדָה הַרְיִישִׁית הוּא תְּאַכִּיד הַקּוֹל בּוֹיגוּד תְּאַחִירָתָהּ תּוֹרָתִיתָהּ וְיְהוּדִיתָהּ בִּי נֶסֶךְ הַקְּרָאן הַכְּרִימִי אֲוֵלָה וְאַחִירָה .

Abstract

The study of this research and its main purpose is to shed light on the linguistic errors of the three Jewish orientalist (Röndorf-Rivlin-Ben-Shams) in their translations of the meaning of the Holy Quran despite the clarity of the meanings of the Holy Quran and its possibility of being clearly translated into Hebrew. This research also attempts to reveal the status of the Holy Quran which is considered the essence of religion and Islamic civilization. This study deals with the transfer of the image of the clear distortion of the three oriental Jews through the use of distorted Hebrew words and clarification of the orientalist vision of anti-Islam. It highlights the lack of commitment of the three translators in using conjunctions and pronouns as they are used in the original text of Quran . The three translators also do not stick to the original sequence of phrases and sentences as they are used in the Holy Quran . Moreover (Sundorf and Ben Shams) added phrases whose main purpose is to say that there is a Jewish influence on the Koran.

The translation of the Holy Quran into the Hebrew language is not to fill the gap in the Hebrew language and to understand the text of the Holy Qur'an. Rather, the main objective is to affirm the existence of Biblical and Jewish influences in the text of the Holy Qur'an .

הַקְּדָמָה

הַקְּרָאן הַקְּדוּשׁ נִחְשָׁב מִהַסְּפָרִים הַחֲשׁוּבִים בְּיוֹתֵר לְמְזַרְחָנִים שִׁיצָאוּ בְּמַחְקָרוֹ וּלְנִסּוֹת לְהַבִּין בְּשִׁפְתוֹ הָעִרְבִית אִו עַל יַד תְּרַגּוּמוֹ לְשִׁפּוֹת רַבּוֹת שֶׁל הָעוֹלָם עַד מַסְפֵּר הַשִּׁפּוֹת הָאֵלָּה הִיָּה בְּסִבִּיבוֹת (36) הַשִּׁפָּה הַרְשָׁמִית בְּרַחְבֵי הָעוֹלָם .

תרגומים אלה באו כמו תרגומים חלקיים של פסוקים או סורה .

והמחקר שלנו במחקר זה היא עיון ביקורתי למשמעות של הקראן הקדוש בתרגומי היהודית סורת הפרה כדוגמה . היה למוד משליהם לצעוד חוקרים רבים הערבים כדי ללמוד על ההיסטוריה התרגומים של עברית למשמעות הקראן הקדוש ואיך להתמודד מתרגמים עם הטקסט המקורי .

והתחילנו במחקר זה שלנו לימוד הפסוקים הביאה של יהודים של התרגומים למשמעות הקראן הקדוש .

במונחים של המקביל , כמו גם חיקור הבעייתי של תרגום פאות רטוריים בתרגומים אלה .

החוקר בנושאים זאת שמשפיעות בני ישראל כללי והיהודים במיוחד היא לעמוד על סגנון התענין המתרגמים היהודים לנושאים זאת שמשפיעות להם ומתייחס אמונתם וספוריהם .

כי המטרה העיקרית של המחקר זה היא לקבוע את השיטה תוכניות על פי תוכניות התרגום על פי התופעה של המזרחנות ועמדתה על האיסלאם בכלל ומהקראן בפרט מתוך לראות ברור בתחום זה כדי לתקן כל חטא כלולה של תרגומים זאת ולכדי ליצור תרגום של עברית מקובלה למשמעות הקראן הקדוש .

- סורה הפרה פסוק השלישי (3) :

(الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ) (آيَةُ ٣ سُورَةُ الْبَقَرَةِ) (١)

١ - תרגום רכנדורף :

(ומפזרים לאביונים ממה שנתת להם) (٢)

במקביל זה אנו מוציאים כי (רכנדורף) לא מחויב בהעביר בטקסט המקורי אז עבר מקביל (מפזרים) על מושא (ממה שנתתי להם) בסוף הפיסוק בצורת גוף יחיד וזה אבד משמעות הגדול גם המתרגם בא במושה נמחק (לאביונים) והוא לא להזכיר על יד אחד מהפרשונים .

לכן אנו רואים כי המתרגום הפר בסידור הפיסוק מצד אחד ובמשמעותיה מצד השני .

כל כך מבחינתו תרגום של (רכנדורף) היתה חלש ולא מחויב בטקסט המקורי של הקראן הקדוש .

٢ - תרגום ריבילן :

ריבילן (ומאשר חלקנו להם יפזרו) (٣)

אנו מוצאים במקביל זה כי (ריבילן) שקד על סגנון העיקרי ושמר על מעביר (חלקנו להם) על הפעל וגם הוא שקד על שם גוף גדלות (ומאשר חלקנו להם יפזרו)

מבחינתנו אנו רואים תרגום של (ריבילן) היא מחויב ביותר והעדיף וקרוב מן הטקסט המקורי של הקראן הקדוש .

٣ - תרגום בן שמש :

(התרומים ממה שהענקנו להם) (٤)

אנו מוצאים (בן שמש) בתרגום הפסוק זה מעביר פועל (התורמים) על מושא (ממה שהענקנו להם) כלומר זה הוא אבד ממשעות המעביר בטקסט העיקרי .

גם אנו מוצאים בן שמש שמר על שם גוף הגדלות והוא לא הוסיף את מושא וגם המתרגם הזניח את מילה (הוציאו) .

מבחינתנו אנו מוצאים תרגום בן שמש (תרגום חסר) למרות היא מעדיף מתרגום רקנדורף אבל בן שמש אבד חלק ממשעות הטקסט המקו , על כך תרגום ריבלין היא העדיף וקרוב מטקסט המקורי מבין התרגומים השלושה.

- סורה הפרה פסוק (10) :

(في قلوبهم مرض فزادهم الله مرضاً ولهم عذاب يكرهون) (آية ١٠ سورة البقرة) (٥)

١- תרגום רקנדורף :

(חלי בקרב לב , ואלוהים לא יגהה מהם את מזירם ולהם עונש גדול , על אשר שקרו באל) (٦)

אנו מוצאים כי המתרגם (רקנדורף) שמר על מקביל (חלי) הוא זכר אותו במקרה הראשונה , וגם חזר אותו אבל הוא הפר להטקסט המקורי בהגדיר השניה . גם הוא זכר מילת (לב) בצורה יחד בעוד היא (בלבותיהם) גם אנו רואים המתרגם שקד על לעביר מילות יחס (להם) על (ולהם עונש גדול) הוא משתמש מקביל (גדול) בעברית חילופי על (מכאיב) זה נחשב מקביל חסר ממשעות המקורי . אנו מוצאים הוא משתמש מילת חסד (ואלוהים) במשפט הראשונה שונה למקורי . וגם הוא שונה מקביל (חלי) בא בפעם במילת (חלי) ובפעם אחר במילה (מזור) וגם הוא משתמש מקביל (לא יגהה) והיא נוסחה שלילה כלומר (לא לרפא) . ומבחינתנו זה מקביל חלש ורחוק מהטקסט המקורי .

٢- תרגום ריבלין :

(חלי בלבותם , ויוסף אלהים על חלים וענשם דאבה עקב אשר כזבו) (٧)

אנו מצאנו כי המתרגם (ריבלין) מחויב בטקסט העיקרי הוא אסף (בלבותם) כמו הוא חמד להשתמש הפעל (ויוסף) מחסוד על החלק הראשון של המשפט , גם הוא חמד להשתמש מקביל אותו במקרה השני . גם אנו רואים המתרגם לא שוקד על מעביר מילות יחס (להם) והשמיטו שלו וחלף אותו בשם גוף (עונשם) וזה אבד חלק ממשעות המקורי .

על כך אנו רואים , תרגום (ריבלין) היתה תרגום חסר ולא מחויב במקורי ורחוק מטקסט העיקרי .

٣- תרגום בן שמש :

(אללה יוסיף להם על מחלת הכפירה שבלבותיהם עוד חולי עם עונש כבד על כזביהם) (٨)

אנו מצאנו בפסוק זה כא בן שמש מעבא ואחר וזה שונה לטקסט העאקרא של הקוראן הקדוש והוא מעבא בתחאלת הפסוק (אללה אוסאף להם) ואחר (שבבלבאתיהם עוד חולא) ועושה באן פעל לבאן פועל (חולא) וגם המתרגם בן שמש בא בבאאא (חולא) במקרה הראשון לדעת והוא שונה למקורא ובמקרה השנא בלתי מדע כמו המקורא , הוא הפך של מה עשה (רקנדורף ורבאאן) כמו גם מצאנו שהמתרגם שמת מאלות אחס (להם) כמו (רבאאן) הסתפק במקבא (עונש כבד) באא שם גוף .

לכן נחשב תרגום (בן שמש) רע באור מבאן המתרגמים שהוא הפך בטקסט והא לא מחאאב בסדור המקורא .

אז מבאאנתנו אנו מוצאים כא תרגום (רקנדורף) הא אאאא שחמדה את מעבא (מאלות אחס) בחלק השנא של הפסוק ומבאאנתנו אולא התרגום המוצעה וקרוב של הטקסט המקורא של הקוראן הקדוש הא (בלבאתם אש חלא ואוסף אלוהאם על חולאם ולהם עונש מכאאב ואבה עקב אשר כבד) .

- סורה הפרה פסוק (11) :

(واذا قيل لهم لا تفسدوا في الارض قالوا انما نحن مصلحون) (آية 11 سورة البقرة) (9)

1- תרגום רקנדורף :

(ואם אומר להם : אל תשחיתו בארץ . יאמרו : הן כנים אנחנו) (10)

אנו רואים כא (רקנדורף) בהמקבא זה לא מחאאב בנוסחה הקצר ולהחלאא שלה בנוסחה חדשוא , כמו המתרגם לא מחאאב להעבא שם גוף (אנחנו) אבל אחר שם גוף בסוף המשפט , וזה הפך למשמעות הקצר , והמעבא .

אז הוא לא מחאאב בטקסט המקורא של הקוראן .

2- תרגום רבאאן :

(וכי יאמרו אליהם: אל תשחיתו על הארץ. ויאמרו: הלא עושי הישר אנחנו) (11)

בתרגום הפאסוק זה , אנו מוצאים כא המתרגם (רבאאן) השתמש סגנון השאלה (הלא) ונוסחה זו מחאאב את התשובה ב (כן) באאאאן מאותו להבאן משמעות הקצר של טקסט העאקרא , אבל הוא הפך את אפן המשפט לאפן השאלה במקום ממשמעות הקצר וגם אחר שם גוף כמו עשה (רקנדור) גם אנו מוצאאא (רבאאן) מעבא המקבא (אאא) על שם גוף .

אז אנו רואים תרגום זה הפך למשמעות הטקסט המקורא של הקוראן הקדוש.

3- תרגום בן שמש :

(כאשר מבקשים מהם לא לחרוש מזימות ולא לעורר מדנים בארץ הם עונים אנו רק מיגשבים סכסוכים)

(12)

אנו מוצאיים בתרגום זה כי (בן שמש) מחויב בנוסחת הקצר (אנו רק מיישבים) כלומר , זה חמד את לעביר שם גוף על פעל והנה הוא העדיף ביותר וקרוב מן משמעות הטקסט המקורי, גם אנו מוצאיים המתרגם חטא במשמעות הרפורמה אשר הפך של השחיתות וגם הוא השתמש נוסחה (ישב סכסוכים) וזה מקביל לא נכון ורחוק מהטקסט המקורי של הקוראן.

אז המקביל ששתמש אותו (ריבילן) (עשה הישר) הוא העדיף וקרוב למובן המקורי ומבחינתנו אנו רואים צריך תיקון מקביל (בן שמש) אל (ואנו רק עושי הישר) או התיקון להיות בסוף הפסוק של (ריבילן), (הלא אנו רק עושי הישר) וזה הוא העדיף .

- **סורה הפרה פסוק (28):**

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَانًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ مِيتَكُمْ ثُمَّ أَخْيَاكُمْ ثُمَّ تُمَيِّتَكُمْ ثُمَّ إِلَيْكُمْ تُرْجَعُونَ (آية ٢٨ سورة البقرة) (١٣)

١- **תרגום רקנדורף:**

(איך תבגדו באל פגרים מתים הייתם , הוא החיה אתכם , הוא ימיתכם וישוב ויחיה אתכם , אז תשובו אליו) (١٤)

בפסוק זה, אנו מוצאנו כי המתרגם (רקנדורף) בהמקביל זה לא מחויב בטקסט המקורי של הקוראן הקדוש

הוא בנה הפועל לידוע כאשר עושה הפועל הם אותהם (אז תשובו אליו) כמו אנו רואים המתרגם מעביר את פעל על מלות יחס (תשובו אליו) וזה אבד סימנים קודמים שהבורים על תופעות אלה מבחינת הרטורים. וזה מאשר בכוינה של מתרגם להסתמך על משמעויות ביותר רחוק ממשמעות המוות הראשון .

גם אנו מוצאנו המתרגם השתמש המקביל (פגרים מתים הייתם) והנה לא לקח בחשבון החבור ב(פ) ומה בינהם מן הבדל במובן כי המתרגם הסתמך על הסגנון העבריתי .

לכן אנו רואים תרגום (רקנדורף) היתה לא מחויב בטקסט המקורי של הקוראן . וקצר על משמעותו .

٢- **תרגום ריבילן:**

(איכה תכחשו באלהים ואתם הייתם מתים ויחיה אתכם ושב והמיתכם ושב ויחיה אתכם ואליו תשובו) (١٥)

אנו מוצאיים שהמתרגם (ריבילן) בתרגם הפסוק זה שמר על מעביר של מילות יחס (ואליו תשובו) וגם הוא מחויב למשמעות בנייה לבלתי-נודע (תשובו)

של הפעל (הושב) גם המתרגם חמד ולקח בחשבון שלו השתמש הנכון של

(מילות חבור) והוא השתמש (ו) בעברית במקום (פ) בעברית (ויחיה)

כמו אנו רואים כי המתרגם השתמש (ו) ופעל (שב) מקביל (אז) בערבית ,כדי לציין את הרפיון באירוע .

והוא הסתמך על משמעות הקרובה למות במקרה הראשון כי הם הזרע ברחם .

3- תרגום בן שמש :

(כיצד תכפרו באללה ? אם הייתם חומר חסד – חיים והוא נפח בכם רוח חיים? האם לא יביא עליכם את המוות כשתגיע שעתכם ושוב יקים אתכם לתחייה כשתחזרו אליו) (16)

אנו מוצאים בתרגום (בן שמש) של הפסוק זה.

הוא לא מחויב במשמעות העביר, אז אחר (מילות יחס) אחרי הפעל (כשתחזרו אליו) אבל המתרגם מחויב לבנייה לבלתי – נודע (תחזרו) גם אנו רואים בן שמש שמר על משמעות המות כמו חסר החיים (האם הייתם חומר חסר – חיים) אז הנפח בחיים (והוא נפח בכם רוח חיים) גם אנו מוצאנו (בן שמש) לא מחויב בסגנון הטקסט המקורי מבחינת (ו החבור) הוא שמר על (ו חבור) ב (פ) בערבית (והוא נפח בכם רוח חיים) ואחר כך הוא הפך הנוסחה מחדשות לנוסחה השאלה . אז אנו רואים בן שמש מחויב במשמעות הרפיון (ושוב יקים) לכן נחשב תרגום בן שמש תרגום חסר מן משמעות הטקסט המקורי והמתרגם לא מחויב בסגנון הטקסט העיקרי של הקוראן הקדוש.

באופן כללי מבחינתנו נחשב תרגום (ריבילן) היא העדיף ומדויק ביותר וקרוב מהטקסט העיקרי של הקוראן הקדוש.

- סורה הפרה פסוק (94) :

(قل إن كانت لكم الآخرة عند الله خالصة من دون الناس فتمنوا الموت إن كنتم صادقين) (آية 94 سورة البقرة) (17)

1- תרגום רקנדורף :

(אמור אליהם : אם תחפצו לבקר בהיכל די מותכם מפורדים מכל בני האדם , בחרו במות אם כנים אתם) (18)

אנו מוצאים בתרגום הפסוק זה של (רקנדורף) במקביל זה בא (אם תחפצו לבקר בהיכל די אחרי מותכם) ואנו לא יודעים מה הוא (היכל) אשר מדבר עליו המתרגם (רקנדורף) של פסוק זה . ובמיוחד הפסוק זה ברורה בדבור על החיים לאחר המות , מה פירוש הנה לגן כפי אמרו הפירשונים .

אנו מוצאים כמו כי המתרגם שבש את משמעות הפסוק מצד אחד ומצד הוא העביר את סגנון המשפט שמני אל משפט בפועל שהיתה בטקסט המקורי (אם כנים אתם) בהתרגום זה להיות הפסוק אבד משמעות המעביר של חדשות על מופעיל . כמו המתרגם שמט את משמעות (אם תחפצו לבקר בהיכל די אחרי מותכם), מבחינתנו אנו רואים המתרגום (רקנדורף) הפך למשמעות הטקסט המקורי , גם הוא הוסיף את תכונות יהודיים בהזכירו (בהיכל די) וזה מושג יהודי.

٢ - ترגום ריבילן :

(אמור הן אם יהיה לכם לבדכם מעון האחרית את אלהים כלו כלו ולא לאיש אתכם , כי עתה התאור למות אם אמת תדברו) (19)

אנו מוצאים כי המתרגום (ריבילן) שקד על מעביר והאחיר כמו בטקסט המקורי של הקוראן הקדוש . וזה נחשב הבנת את המתרגם למשמעות של פסוק .

מבחינתנו אנו רואים כי תרגום של (ריבילן) לפסוק זה היתה תרגום טובה ומחויב בטקסט המקורי של הקוראן הקדוש .

٣ - ترגום بن شمش :

(ועוד אמור להם : האם רק לכם בלבד , ולא לכל בני האדם , מיודע העולם – הבא אצל אללה , הרי אם אתם צודקים עליכם לשאוף לעבור במהרה אל העולם- הבא) (20)

אנו רואים המתרגם (בן שמש) במשך תרגומו לפסוק זה , שנה סגנון תנאי (אם יהיה לכם לבדכם) אל סגנון שאלה (האם רק לכם) וזה הפר למשמעות הטקסט המקורי כי פסוק זה נחשב בתגובה על מה הם אמרו או חושבו בו בעבר . גם אנו רואים הפסוק זה באת כדי להכפישם בסגנון דרישת (הרי אם אתם צודקים עליכם לשאוף לעבור) .

מבחינתנו המתרגם בן שמש הקל מן חשיבות את פסוק בגלל הפסוק קשורים ליהודים .

גם אנו רואים המתרגם לא מחויב בסדור הטקסט המקורי של הקוראן הקדוש והוא שמר על מעביר (לכם) אבל אחר לזכור (מיודע העולם – הבא אצל אללה) אחרי דברי אלהים (ולא לכל בני האדם).

מבחינתנו אנו רואים כי המתרגם בן שמש לא מחויב למעביר כנראה לנו . הוא התערב של טקסט במעביר ועיכובים וזה הפר למשמעות הטקסט המקורי . ובמשמעות מעביר החדש (לכם) ואחר כך באת תרגום בן שמש לא מחויבה במקורי ואבד לחלק של המובן .

על כך אנו חושבים כי תרגום של (ריבילן) היא העדיף וקרובה מן הטקסט העיקרי של הקוראן הקדוש.

המסקנות

1 - המתרגמים השלושה יצאו מהטקסט המקורי של הקוראן וזה נחשב שהם לא מחויבים בטקסט המקורי מבחינת המקביל הרטורית, למרות להסביר משמעות של הקוראן ואפשר עבור שלו ללשון העברית בהסביר .

2 - המתרגמים לא יכולים בהתמודדות עם הטקסט הקוראני מבחינת המקביל מתוך השתמשו מקבילים חסרים כמו במקורה של רקנדורף ובן שמש .

3 - המתרגמים לא מחויבים ב(1) החבור , אז רקנדורף ובן שמש שטמו (1) החבור בפסוק ביותר .

4 - המתרגמים כמו היו לא מחויבים בהעביר והאחיר מבחינת הרטוריים של הטקסט המקורי. וגם היו לא מחויבים בשם גוף .

- 5 - המתרגמים הוסיפו מילים מטרה מזה לומר קיומה של ההשפעה יהודית על הקוראן .
- 6 - כמו כמה המתרגמים הם שינו הטקסט העיקרי של קוראן כדי להסכים עם חזון המזרחן אנטי-איסלאם .
- 7 - כל זה מבטיח לנו את חסר שפה העברית מול כוח ורטוריים השפה הערבית . וזה מסביר אין אפשר השפה העברית להבין משמעות הטקסט הקראני ומשמעותו .
- 8 - המתרגמים השלושה רצו להגיעו רעיון מתוך התרגום זות, הוא קיום אפקט המקראי ויהודי בטקסט של קוראן וכי הקוראן הוא ציטוט מהתנך .
- 9 - לכן כי המטרה העיקרי של המחקר הוא המטרה של המזרחן בראש ובראשונה.

הערות שוליים

- 1 - القرآن الكريم ، ص 3 .
- 2 - רקנדורף ، תרגום הקראן ، גרמניה ، ליבזג ، 1875 ، עם 2 .
- 3 - ריבלין ، תרגום הקראן ، ישראל ، 1987 ، עם 3 .
- 4 - בן שמש ، תרגום הקראן ، תל אביב ، 1978 ، עם 3 .
- 5 - القرآن الكريم ، ص 3 .
- 6 - רקנדורף ، תרגום הקראן ، גרמניה ، ליבזג ، 1875 ، עם 2 .
- 7 - ריבלין ، תרגום הקראן ، ישראל ، 1987 ، עם 3 .
- 8 - בן שמש ، תרגום הקראן ، תל אביב ، 1978 ، עם 10 - 11 .
- 9 - القرآن الكريم ، ص 3 .
- 10 - רקנדורף ، תרגום הקראן ، גרמניה ، ליבזג ، 1875 ، עם 9 .
- 11 - ריבלין ، תרגום הקראן ، ישראל ، 1987 ، עם 13 .
- 12 - בן שמש ، תרגום הקראן ، תל אביב ، 1978 ، עם 3 .
- 13 - القرآن الكريم ، ص 5 .
- 14 - רקנדורף ، תרגום הקראן ، גרמניה ، ליבזג ، 1875 ، עם 2 .
- 15 - ריבלין ، תרגום הקראן ، ישראל ، 1987 ، עם 3 .
- 16 - בן שמש ، תרגום הקראן ، תל אביב ، 1978 ، עם 3 .
- 17 - القرآن الكريم ، ص 15 .
- 18 - רקנדורף ، תרגום הקראן ، גרמניה ، ליבזג ، 1875 ، עם 4 .
- 19 - ריבלין ، תרגום הקראן ، ישראל ، 1987 ، עם 4 .
- 20 - בן שמש ، תרגום הקראן ، תל אביב ، 1978 ، עם 4 .

המקורות

- ١- القرآن الكريم .
- ٢- ابن شوشن ، ابراهيم ، الملون الحادش ، الוצاءاء قرااءاء سافر بعיים ، الוצاءاء اروشلیم ، ١٩٧٠ .
- ٣- ایلون ، دود ، ملون عربی- عربی ، الוצاءاء یرنشلیم ، ١٩٤٧ .
- ٤- بن شمش ، ارگوم الکران بعبریا ، الוצاءاء تل ابيب ، ١٩٧٨ .
- ٥- یحزکیل ، کورگمن ، ملون عربی- عربی لشفه العبریا ، الוצاءاء تل- ابيب ، ١٩٧٠ .
- ٦- شغیب ، دود ، ملون عربی- عربی لشفه العبریا با - زمننو ، الוצاءاء یروشلیم ، 1985 .
- ٧- ریبلین ، ارگوم الکران بعبریا ، الוצاءاء یرشال ، ١٩٨٧ .
- ٨- رکنورف ، ارگوم الکران بعبریا ، الוצاءاء ارمنیا ، لیبوز ، ١٨٧٥ .